

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อและมรดกของลูกข้าแล้วข้าเล่า พ่อ ศัลยแพทย์ทางจิต นี่ให้ยาเดียวเท่านั้นที่จะทำให้ลูกมีพละนามยดีเสมอ ท่านพูดว่า: ลูก จดจำพ่อ!

คำถาม: ประเด็นใดที่ลูกควรพูดคุยกับตนเอง เพื่อที่ลูกจะสามารถมีประสบการณ์ของความสุสันต์หรืออย่างไร?

คำตอบ: บอกตนเองว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ฉันสามารถมองเห็นด้วยดวงตานี้จะถูกทำลาย เพียงบาบาและเราเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ บาบาที่แสนหวานกำลังทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ด้วยการเข้าไปสู่สันโดษและพูดกับตนเองในวิธีนี้ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุสันต์หรืออย่างใหญ่หลวง

โอม ซานติ พ่อสูงสุด พระเจ้าชีวพุด: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกควรจดจำยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดนี้ในทุกย่างก้าว เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ แต่ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ สติปัญญาของลูกควรจดจำว่าในเวลานี้ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เรากำลังกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด และบาบาได้มาแล้วเพื่อทำให้เราเป็นอิสระจากกรงขังของราวันนี้ เช่นที่นกมีความสุขเมื่อถูกปล่อยจากกรง นกก็โบยบินและมีประสบการณ์ของความสุสันต์ ดังนั้นลูกตระหนักด้วยเช่นกันว่านี่คือกรงขังของราวันที่มีความทุกข์ต่างๆ หลากประเภท ในเวลานี้พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังนี้ ถึงแม้ว่าเราคือมนุษย์ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าสงครามเคยเกิดขึ้นระหว่างเทพและปีศาจแล้วเทพก็ชนะสงคราม ในความเป็นจริง ไม่ใช่เรื่องของสงคราม ในเวลานี้ลูกกลายเป็นเทพจากปีศาจ ลูกได้มาซึ่งชัยชนะเหนือราวันนั่นคือกิเลสทั้งห้า ไม่ใช่ขุมหมุ่ของราวัน กิเลสทั้งห้าเรียกว่าราวัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของการเผาผู้ใด ลูกๆ มีความสุขมากกว่าลูกจะไปสู่โลกที่ซึ่งอากาศไม่ร้อนเกินไปและไม่หนาวเกินไป ที่ซึ่งมีฤดูใบไม้ผลิอย่างสม่ำเสมอ ฤดูใบไม้ผลิของยุคทองกำลังมาถึงในเวลานี้ ที่นี้ฤดูใบไม้ผลิคงอยู่ในระยะเวลาอันสั้น แต่ฤดูใบไม้ผลิที่นั่นคงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร บรรยากาศไม่ร้อนที่นั่น ในขณะที่ที่นี้ผู้คนทุกข์ทรมานและตายเนื่องจากความร้อน เพื่อที่ลูกจะเป็นอิสระจากสิ่งๆ ที่เต็มไปด้วยความทุกข์ทั้งหมดนี้ ศัลยแพทย์ที่ไม่สูญสลายให้ยาที่ง่ายมากแก่ลูก ศัลยแพทย์อื่นๆ ที่ลูกไปเขาหาต้องจดจำยาที่ต่างกันมากมายละ ในขณะที่ศัลยแพทย์นี้ไม่มียาอื่นใด เพียงด้วยการจดจำท่าน ลูกกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยอย่างสิ้นเชิง ไม่มียาใดๆ ละ ลูกๆ เคยพูดว่า: วันนี้พวกเราจะจัดสัมมนาเกี่ยวกับ “เราควรเขียนชาร์ทอย่างไร?” และ “เราควรจดจำบาบาอย่างไร?” เวลานี้พ่อไม่ได้ทำให้ลูกยุ่งยากที่จะต้องนั่งและเขียนสิ่งใดลงไป ไม่มีความจำเป็นใดที่จะต้องเสียกระดาษ พ่อพูดว่า: เพียงจดจำพ่อด้วยสติปัญญาของลูก ในหนทางของความไม่รู้ พวกเขาเขียนชาร์ทว่าพวกเขาจดจำพ่อของพวกเขาเท่าใด? ไม่มีความจำเป็นที่จะอ่านหรือจะเขียนสิ่งใดสำหรับสิ่งนั้น ลูกๆ พูดกับพ่อว่า: บาบา ฉันลืมท่าน หากผู้อื่นจะได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาจะพูดอะไร? ลูกพูดว่า: เราได้กลายเป็นของท่านขณะที่มีชีวิต เหตุใดลูกจึงกลายเป็นของท่าน? เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของอำนาจการปกครองโลกจากพ่อ ดังนั้นแล้วเหตุใดลูกจึงลืมพ่อเช่นนั้น? ลูกไม่สามารถจดจำพ่อผู้ที่ให้มรดกที่ใหญ่หลวงเช่นนั้นแก่ลูกหรือ? ลูกได้รับมรดกนี้จากท่านมาก่อนหลายต่อหลายครั้ง แต่ลูกยังคงลืมท่าน! หากลูกต้องการประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกต้องจดจำท่านและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน มีอะไรที่จะเขียนเล่า? ลูกแต่ละคน เพียงแต่ต้องถามหัวใจของลูก มีตัวอย่างของนาราด เขาคือผู้ทำบัตติที่ยิ่งใหญ่ ลูกรู้ว่าลูกคือผู้ทำบัตติที่เก่าแก่ของหลายต่อหลายชาติเกิด ในเวลานี้ลูกมีประสบการณ์ของความสุสันต์อย่างมากด้วยการจดจำพ่อที่แสนหวาน มากเท่าที่ใครจดจำจะลึกถึงท่าน มากตามนั้นที่พวกเขามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ เมื่อลูกที่ยากจนได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยผู้มั่งคั่ง เขาก็มีความสุขอย่างมาก เขาจะเฝ้าแต่จดจำพ่อใหม่และมรดกของเขา มีผู้คนมากมายที่นี้ที่ไม่แม้กระทั่งมีปัญหาที่จะกลายเป็นลูกของพ่อและประกาศสิทธิในอาณาจักรเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ว่าลูกไม่แม้กระทั่งสามารถจดจำพ่อผู้ที่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อรับลูกๆ มาเลี้ยงดู ดังนั้นเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ว่าลูกไม่สามารถจดจำพ่อเช่นนั้น ลูกควรจดจำพ่อและทรัพย์สินสมบัติของท่านข้าแล้วข้าเล่า พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกเชื่อเชียวพ่อมาที่นี้เพื่อนำลูกมาเลี้ยงดู พ่อได้รับการเชื่อเชียวให้มา เป็นพ่อที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ลูกเรียกหาบาบาว่า: มาและรับเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาเลี้ยงดู ลูกเองได้พูดว่าลูกนั้นไม่บริสุทธิ์และลึ้มละลาย สกปรกและไม่มีค่าแม้เศษสตางค์ ในหนทางบัตติ ลูกเฝ้าแต่เรียกหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มา พ่อพูดว่า: แม้กระทั่งในหนทางบัตติ ลูกก็ไม่มี ความทุกข์มากเท่ากับมนุษย์ที่นี้ผู้ที่มีความทุกข์อย่างมาก ในเวลานี้พ่อได้มาแล้วดังนั้นอย่างแน่นอนต้องเป็นเวลาสำหรับการทำลายล้าง ลูกเข้าใจว่าหลังจากสงครามนี้ หลังการทำลายล้าง จะไม่มีร่องรอยของสงครามใดๆ เป็นเวลาหลายชาติเกิดและหลายปีสงครามจะไม่เกิดขึ้นและจะไม่มียุทธของ ความทุกข์หรือความเจ็บป่วยๆ ละ อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้มีโรคภัยมากมาย พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อจะปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทรมานทั้งหมด ลูกได้จดจำพ่อว่า: โอ้พระเจ้า! มาและประทานความสงบและความสุขแก่เราเถิด! ทุกคนร้องขอสองสิ่งนี้ ที่นี้มีความไม่สงบ ดังนั้นผู้ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสงบนั้นได้รับรางวัลสันติภาพ ผู้คนที่ยากจนไม่รู้ว่สันติภาพคืออะไร สันติภาพไม่สามารถได้มาจากใครอื่นนอกจาก

พ่อที่สุดแสนหวานนี้ ลูกพยายามอย่างหนักมากที่จะทำให้เขาเข้าใจ แต่พวกเขาก็ยังคงไม่เข้าใจ ลูกควรเขียนถึงรัฐบาลด้วยและถามว่า: เหตุใดท่านจึงสูญเสียเงินทองของท่านโดยไม่เกิดประโยชน์ใดๆเลย? เพียงพ่อผู้เดียว มหาสมุทรแห่งความสงบเท่านั้นที่สามารถสร้างสันติภาพในโลก ลูกสามารถเขียนสิ่งนี้ในวิธีที่สูงสุดแก่หัวหน้าของรัฐบาลบนกระดาษคุณภาพดี เมื่อพวกเขามองเห็นคุณภาพที่ดีของกระดาษ พวกเขาจะเข้าใจว่าจดหมายได้มาจากบุคคลสำคัญ ถามพวกเขาว่า: “ท่านพูดถึงสันติภาพในโลก ดังนั้นเมื่อใดที่ท่านเคยได้รับสิ่งนั้นมาก่อนที่ท่านสามารถได้รับสิ่งนั้นในวิธีเดียวกันอีกครั้ง ท่านต้องเคยได้รับสิ่งนั้นมาก่อน” ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นและดังนั้นลูกสามารถเขียนเวลาและวันที่ลงไปว่าเมื่อใดที่ความสงบและความสุขเคยคงอยู่ในโลก เป็นพ่อที่ได้มาสร้างความสงบและความสุขในโลก นั่นคือระยะเวลาของยุคทอง ลักษณะและนารายณ์นี้เป็นสิ่งซึ่งบอกของราชวงศ์นั้น ไม่มีใครอื่นรู้บทบาทของบราห์มาและลูกบราห์มิน บทบาทของบราห์มาคือบทบาทหลัก ท่านกลายเป็นพาหนะที่พ่อทำงานมากมาย เหตุนี้เองท่านจึงได้รับชื่อว่า “พาหนะที่โชคดีหลายล้านเท่า” ไตรตรองว่าลูกจะสามารถอธิบายสิ่งนี้อย่างไร มนุษย์มีความซาบซึ้งมากมาย ในเวลานี้ลูกต้องให้คำแนะนำพ่อแก่พวกเขา เพียงพ่อกับมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่มีความรู้นี้ เป็นไปเมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านให้ความรู้นี้ จนกระทั่งเวลานั้นไม่มีใครสามารถให้ความรู้นี้ ในหนทางบัดดี ผู้ทำบัดดีเฝ้าแต่กราบไหว้บูชา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ในความเป็นจริง ลูกไม่ได้ทำหนังสือของความรู้ที่ถาวรเลย ลูกได้ยื่นความรู้ผ่านหูของลูก ไม่ว่าหนังสือใดก็ตาม ฯลฯ ที่ลูกมีนั้นเป็นสิ่งชั่วคราวเท่านั้น เพราะสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลาย โน้ตที่ลูกจดไว้ทั้งหมดจะหมดไปด้วยเช่นกัน โน้ตที่ลูกทำไว้เป็นเพียงสำหรับความเพียรพยายามของลูกเอง พ่อพูดว่า: ทำรายการของหัวข้อที่ลูกจะสามารถจดจำ ลูกรู้ว่าหนังสือ ฯลฯ เหล่านี้จะไม่หลงเหลืออยู่ เพียงการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกดวงวิญญาณกลับมาเติมเปี่ยมอย่างสมบูรณ์เช่นพ่อ สิ่งเล็กๆที่เหลือทั้งหมดไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกมองเห็นด้วยดวงตาของลูกจะถูกทำลายในเวลาสุดท้าย ไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ในเวลาสุดท้าย พ่อคือศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลายเช่นกัน พวกเขาจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง แต่ละวันที่ผ่านไป ไม่ว่าร่างใดก็ตามที่ผู้คนได้รับจะสกรปรกและไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกๆ กำลังกลับมาสูงส่ง เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกสูงส่ง ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ไม่ได้ทำให้ลูกสูงส่ง พ่อทำให้ลูกสูงส่ง บาบาสพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อทำให้ลูกนั่งอยู่บนเปลือกตาของพ่อและพาลูกกลับไปกับพ่อ ดวงวิญญาณนั่งอยู่ที่นั่นในดวงตา พ่อพูดว่า: โอ้ ดวงวิญญาณ พ่อจะพาลูกขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่งในดวงตาของพ่อ เพียงเวลาอันสั้นเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในเวลานี้ ดังนั้น จงเพียรพยายาม! ถามหัวใจของลูกว่าลูกจดจำบาบาที่แสนหวานมากเท่าใด ฮีเออร์และรินจา (คู่รัก) ไม่ได้รักกันและกันเพื่อกิเลส มีเพียงความรักที่บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำระลึกถึงที่พวกเขาสามารถมองเห็นกันและกัน พวกเขาจะพบกันและกัน พ่อพูดว่า: ลูกควรกลายเป็นเช่นนั้นเช่นกัน พวกเขาทั้งคู่รักและผู้เป็นที่รักสำหรับหนึ่งชาติเกิด ในขณะที่ลูกคือคู่รักของพ่อหลายต่อหลายชาติเกิด สิ่งเหล่านั้นที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นในเวลานี้ คำว่า ‘คู่รัก(lover)และผู้เป็นที่รัก(beloved)’ ไม่ได้ถูกใช้ในยุคทอง ที่นั่นเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ เมื่อคนหนึ่งคิดถึงอีกคนหนึ่ง เขาหรือเธอจะปรากฏตัวและพวกเขาจะมีประสบการณ์ของความสุข ลูกๆ ไม่ได้มีสิ่งใดที่ปรากฏให้เห็นได้ ในเวลานี้ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ผู้เป็นที่รักของลูกเท่านั้น คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความสุขอย่างยิ่ง พ่อเฝ้าแต่อธิบายว่า: ในหนทางบัดดี ลูกรักพ่ออย่างเป็นผู้ที่เป็นที่รักของลูก และลูกสั่งเวรตนเองให้แก่พ่อ ลูกเคยพูดว่า: โอ ผู้เป็นที่รัก เมื่อท่านมา ฉันจะสั่งเวรตนเองแก่ท่าน ผู้เป็นที่รักได้มาแล้ว ในเวลานี้เพื่อทำให้ทุกคนสวยงาม ท่านพยายามทำให้ลูกกลายเป็นเช่นตัวท่านเอง เมื่อลูกกลับมาสวยงาม ร่างกายของลูกจะสวยงามด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่มีอัลลอยด์ปะปนเข้าไป ในเวลานี้จดจำพ่อและอัลลอยด์นั้นจะถูกขจัดออกไป มีความสันโดษมากมายที่นี่สำหรับลูกที่มา เมื่อบาทหลวงไปเดินเล่น พวกเขาคงอยู่ในความเงียบสงบอย่างสมบูรณ์ พวกเขาถือลูกประคำในมือของเขาและพวกเขาจะไม่มองดูผู้ใด พวกเขาเดินอย่างช้ามากและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพระคริสต์ พวกเขาไม่ได้รู้จักพ่อ มีคำกล่าวถึงพ่อว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม ดังนั้นหากท่านเป็นจุด พวกเขาจะสามารถมองเห็นอะไรเล่า? พวกเขาไม่ได้รู้วิธีที่จะจดจำจุด ในเวลานี้ลูกรู้จักท่าน ลูกเข้าใจสิ่งนี้ที่ด้วยเหตุนี้ลูกจึงมาที่นี่ มรุตันได้รับการสรรเสริญ นี่คือมรุตันที่แท้จริงที่ซึ่งลูกมาเช่นกัน นั่งในสันโดษมากเท่าที่จะเป็นไปได้และจดจำพ่อ อย่างมองดูผู้อื่น มีหลังคามากมาย ไปบนหลังคาในตอนเช้าในการจดจำระลึกถึงบาบา และลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขสันต์ธรรมดาอย่างใหญ่หลวง พยายามที่จะตื่นขึ้นในช่วงกลางคืนในเวลาหนึ่งนาฬิกาหรือสองนาฬิกาหรือตอนเช้าตรู่ ลูกคือผู้ที่โด่งดังที่เอาชนะการนอน ไปนอนแต่หัวค่ำแล้วก็ตื่นขึ้นตอนหนึ่งหรือสองนาฬิกาในตอนเช้าและไปบนหลังคาและอยู่ในสันโดษในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกต้องสะสมรายได้ของลูก จดจำพ่อและทำให้ตนเองไม่วางเว้นในการสรรเสริญท่าน บอกกันและกันเช่นกัน “บาบาฉันแสนหวาน” ด้วยการจดจำท่านบาบาของลูกจะถูกตัดทิ้งไป ลูกมีโอกาสมากที่จะสะสมรายได้ที่นี่ ลูกไม่สามารถที่จะทำสิ่งนี้ในบ้านของลูกเอง ลูกไม่มีเวลาและกระแสจิตและบรรยากาศของโลกนั้นสกรปรกมากจนลูกไม่สามารถที่จะคง

อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ไม่มีความจำเป็นที่จะเขียนสิ่งใดสำหรับสิ่งนี้ คู่รักและผู้เป็นที่รักเขียนสิ่งใดหรือ? ตรวจสอบตนเองภายในว่า: ฉันเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใครบางคนหรือไม่? ฉันเตือนผู้คนมากเท่าใดเกี่ยวกับบาบา? ลูกมาที่นี่เพื่อสร้างความก้าวหน้า ดังนั้นทำความเพียรพยายามที่นี่ นั่งในสันโดษบนหลังคาและสะสมรายได้ของลูก เพราะเวลานี้คือเวลาที่จะสะสม 5 ถึง 7 วันนี้ที่ลูกคงอยู่ที่นี่ หลังจากไดยินเมอร์ลีย์ จงไปและนั่งในสันโดษ ลูกกำลังนั่งในบ้านของลูกเอง ดังนั้นจดจำพ่อและลูกจะสามารถสะสมรายได้บางอย่างเพื่อตนเอง ผู้เป็นแม่มากมายอยู่ในบ่วงพันธะและดังนั้นพวกเขาจดจำพ่อว่า: ชีพบาบาปลดปล่อยฉันจากบ่วงพันธะนี้ พวกเขาถูกทรมานอย่างมากสำหรับกิเลส ในการละเล่นพวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าดรุพตีถูกเปลื้องผ้าอย่างไร ลูกทั้งหมดคือดรุพตีในเวลานี้ ดังนั้นเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาบาบอกลูกถึงวิธีที่ฉลาดมากมายที่จะจดจำท่าน ไม่ใช่เรื่องของการต้องอาบน้ำ ใช่ หากลูกขับถ่ายอุจจาระ แล้วก็มีมีความจำเป็นที่จะอาบน้ำ แม้ขณะที่อาบน้ำ ผู้ทำบัตติบางคนก็จดจำพระเจ้าหรือเหล่าเทพ สิ่งสำคัญคือการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับความรู้อย่างมากมาย เป็นความรู้ของวงจรของ 84 ชาตเกิด ตรวจสอบตนเองภายในและถามว่า: ตลอดทั้งวันฉันจดจำพ่อ พ่อที่สุตแสนหวาน ผู้ที่กำลังทำให้ฉันกลายเป็นนายแห่งสวรรค์มากเท่าใด? จิตใจของฉันเฝ้าแต่เร่ร่อนหรือไม่? จิตใจของฉันไปที่ใด? โลกนี้จะไม่คงอยู่ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย เพียงบาบาและตัวเราเองเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ด้วยการพูดคุยกับตนเองในวิธีนี้ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุสันต์หรือความสุขอย่างมากมาย ผู้ที่มาที่นี่คือผู้ทำบัตติที่เก่าแก่ที่สุด ลูกสามารถเข้าใจว่าผู้ที่ไม่มาที่นี่คือผู้ทำบัตติเมื่อไม่นานมานี้และจะมาในภายหลัง ผู้ที่ทำบัตติตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของหนทางบัตตินั้นจะมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่ออย่างแน่นอน ความเพียรพยายามที่นั่นนั้นแฝงตัว ผู้ที่ไม่ได้สร้างสมความรู้นี้จะไม่สามารถเพียรพยายาม ลูกมาที่นี่เพื่อทำงานกับตนเองและกลับมาสดชื่นใหม่ ลูกสามารถสะสมอย่างมากมายที่นั่นในสัปดาห์เดียว ลูกจะไม่สามารถสะสมมากเท่าที่นั่นแม้กระทั่งใน 12 เดือน ที่นั่น (ในสถานที่ของลูกเอง) ลูกสามารถตามทันเพียงใน 7 วัน เป็นบาบาผู้ที่กำลังให้คำแนะนำนี้แก่ลูก อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุตแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นั่งในสันโดษ จดจำพ่อ และสะสมรายได้ ลูกต้องตรวจสอบตนเองภายในว่าจิตใจของลูกไม่ได้เร่ร่อนในเวลาของการจดจำระลึกถึง ยาวนานเพียงใดที่ฉันจดจำพ่อที่แสนหวาน?
2. คงอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอว่าบาบาได้ทำให้เราเป็นอิสระจากกรงขังของราวัน เวลานี้ลูกจะไปสู่โลกใหม่ที่ซึ่งอากาศไม่ร้อนเกินไปและไม่หนาวเกินไป แต่ที่ซึ่งมีฤดูใบไม้ผลิอย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ถ่อมตนและยิ่งใหญ่ผู้ที่ได้รับความเคารพจากทุกคนโดยการฝึกฝนมนตราของ “ท่านก่อน (you first)”

จดจำมนตราที่ยิ่งใหญ่นี้เสมอว่า “ผู้ที่ถ่อมตนเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือทั้งหมด” การฝึกฝน “ท่านก่อน” เท่านั้น คือวิธีการที่จะได้รับความเคารพจากทุกคน เก็บรักษามন্ত্রานี้ไว้กับลูกอย่างเป็นพรเพื่อที่จะกลับมายิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ขณะที่โยยบินและได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพร ลูกต้องไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก เมื่อลูกไม่ใช่พรของลูก ลูกต้องทำงานหนัก ถ้าลูกเฝ้าแต่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพร ถ้าลูกเฝ้าแต่ใช้พรของลูก ความเพียรพยายามทั้งหมดจะจบสิ้น และลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความล้มเหลวและความพอใจอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะรับใช้ด้วยใบหน้าของลูก จงปล่อยไปใบหน้าที่มีรอยยิ้ม ความบันเทิงและความเป็นผู้ใหญ่ของลูกปรากฏขึ้นมา

*** โอมชานติ ***